

גיליון מ"א

חודש תמוז

תשפ"א

"תפילה באהבה" – הלימוד השבועי

וטהר ליבי שאזכה להתפלל

רבני בתי ספר צוותי חינוך תלמידים והורים יקרים,
יהי רצון שיתקבלו תפילותינו ברצון לפני שוכן מרומים!

הרב נעם הלוי

יום א – י' תמוז

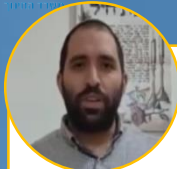
למה שמים טלית על הראש?

לחצו כאן

אני אסביר לך צביקה, הטלית, כשאנחנו מתעטפים בה

הרב אבישי אסולין

יום ב - י"א תמוז

ברכת ישתבח

שלום לכם ילדים יקרים. היום אנחנו נעסוק בקטע של ברכת ישתבח: "יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, בְּשִׁמְיִם וּבְאָרֶץ, כִּי לָךְ נִאֲהָה' אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. שִׁיר וְשִׁבְחָה, הִלַּל וְזִמְרָה, עֲזָר וּמִשְׁלָה, נִצַּח, גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה, תְּהִלָּה וְתִפְאָרֶת, קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת, לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ וְיַמְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה אֵל". הקטע הזה חותם את פסוקי דזמרה. החלק של פסוקי דזמרה בתפילה מתחיל מ'בְּרוּךְ שְׁאֵמַר' ומסתיים בקטע של 'יִשְׁתַּבַּח', הקטע שלנו, שעכשיו קראנו. בקטע הזה יש שלושה עשר מיני שבחים. אנחנו יודעים גם, שיש לנו שלוש עשרה מידות, שבהן הקדוש ברוך הוא מנהיג את עולמו. כנגד זה אנחנו רוצים לשבח את הקדוש ברוך הוא, להלל, לפאר ולרומם אותו. לשבח גדול ונורא שבנוי משלושה עשר מיני שבחים: שיר, שבחה, הלל וזמרה... תתארו לכם, שלכיתה שלכם מישהו העניק טיול מפנק, טיול גדול, ואתם רוצים להודות לו. אתם תחפשו, אלו מן השבחים להודות לו. בקטע הזה של 'יִשְׁתַּבַּח', יש לנו שלושה עשר מיני שבחים, שאנחנו מהללים ומשבחים את הקדוש ברוך הוא, בכל האפשרויות שאנחנו יכולים, גם אם אנחנו לא יכולים לפרט מרוב שאנחנו מודים ומהללים לקדוש ברוך הוא. בפסוקי דזמרה היללנו ושיבחנו את הקדוש ברוך הוא על כל הבריא, על כל השפע, על כל הטוב שהוא מעניק לנו, ובזה אנחנו חותמים. אחרי שמסיימים את הקטע של 'יִשְׁתַּבַּח' אומרים קדיש, להבדיל בין החלק של פסוקי דזמרה לחלק של ברכות קריאת שמע. יש קהילות שנוהגות לעמוד בחלק של 'יִשְׁתַּבַּח' ויש קהילות שנוהגות לשבת, כל אחד ינהג כמנהגו. אנחנו צריכים לקחת את השבח הזה, ולקחת אותו ולהגיד אותו בעוצמה רבה, בעוצמה גדולה, להודות לקדוש ברוך הוא על כל מה שהוא עשה לנו, על כל מה שהוא עושה לנו, על כל מה שיעשה לנו... אז אחרי זה ממשיכים ואומרים "בְּרוּךְ אָתָּה ה', מֶלֶךְ גָּדוֹל וְיָמֵהָלָל בְּתִשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת, בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת, רְבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ יָחִיד אֵל חֵי הָעוֹלָמִים אָמֵן". הקדוש ברוך הוא שמח שאנחנו משבחים אותו, וזו זכות גדולה עבורנו לשבח אותו. אז נמשיך להלל, לשבח, לפאר ולרומם בכל יום ויום כאילו זו הפעם הראשונה, לא להתבייש, אלא להודות מכל הלב, בשמחה רבה. שנזכה! יישר כוח. יום טוב, ילדים מתוקים.

הרב דבורה שורוק

יום ג - י"ב תמוז

ביקור הבעל שם טוב והתפילה

היום נדבר על מה שאנחנו יכולים להפסיד כשאנחנו לא מתפללים. אספר לכם סיפור: פעם הבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו באו להתארח אצל יהודי ממש ממש עני, לא היה לו כמעט כלום בבית. והאיש הזה רץ לקראת הבעל שם טוב, איזו זכות אדירה, והוא נתן להם את המיטות של בני הבית ואת הכל, והוא רץ למכור את הפמוטות של אשתו כדי להביא כיבוד לצדיקים האלו. והתלמידים לא הבינו למה הבעל שם טוב בא להתארח דווקא אצל מישהו כל כך מסכן, כל כך עני, אבל הם לא שאלו. וככה עבר עוד יום ועוד יום, וכל פעם האיש הזה רץ ומוכר עוד איזה חפץ מהבית כדי להביא עוד כיבוד לאורחים הצדיקים האלה שלו. עד שעבר שבוע ונגמר לו השקל האחרון, כבר לא נשאר לו מה למכור. והחסידיים ממש לא הבינו: למה הבעל שם טוב לא מתחשב באיש הזה? למה הוא מתארח אצל מישהו שבאמת אין לו כלום? לאיש הזה נגמר הכל, הוא יצא מהבית ואמר: "ריבונו של עולם, תודה על הזכות האדירה שנתת לי לארח את הצדיקים האלה אצלי בבית, איזה מדהים! אבל ריבונו של עולם אין לי כסף, אז בבקשה ה' שלח לי קצת פרנסה, שלח לי קצת כסף בבקשה". תוך שבוע האיש הזה נהיה מיליונר וכשהחסידיים שמעו את זה הם אמרו: "וואו, רבינו, מה היה פה? מה קרה? מה הסיפור?" אתם יודעים, הצדיקים הגדולים כמו הבעל שם טוב הקדוש, הם יכולים לראות מה קורה בשמיים. הבעל שם טוב אמר: "אני ראיתי שבשמיים נגזר שהאיש הזה צריך להיות מיליונר, ככה נקבע מראש השנה, יש מיליונים שמחכים לו בשמיים להגיע עד אליו. אבל יש בעיה, יש חסימה. החסימה היא שהוא אף פעם לא התפלל לכסף, הוא אף פעם לא חשב שיכול להיות לו יותר טוב ממה שיש לו. אולי ה' רוצה לתת לו יותר, הוא אף פעם לא חשב את זה. הוא היה שמח בחלקו שזה דבר טוב, אבל הוא אף פעם לא התפלל. וכל עוד הוא לא התפלל, מה שמחכה לו, מה שמגיע לו, הוא לא יכל לקבל את זה." אמר הבעל שם טוב: "הייתי חייב לבוא, לקחת לו את השקל האחרון, לדחוף אותו לפינה שלא תהיה לו ברירה, הוא יהיה חייב להתפלל. וברגע שהוא התפלל הוא פתח את החסימה, וכל מה שחיכה לו בשמיים, כל השפע שהיה מגיע לו יכל להגיע עד אליו."

אז ילדים, הסיפור הזה הוא סיפור על תפילה שהפכה את החיים של מישהו תוך רגע. כל השפע יכל להגיע אליו תוך שנייה בתפילה אחת. אבל אתם יודעים כל אחד מאיתנו, אין לנו מושג כמה שפע, כמה טוב מחכה לנו בשמיים. כמה ה' רוצה לתת לנו ויכול להיות שהוא רק מחכה לתפילה שלנו, או לתפילות שלנו. אז תמיד תמיד תתפללו, כל הזדמנות, כל רגע, גם שחרית, מנחה, ערבית, חשוב מאוד מאוד. אבל גם מתי שבא לכם תבקשו תתפללו גם על הדברים שחשובים לכם ישראל וגם על הדברים שחשובים לכם. במילים שלכם. ובעזרת ה' נזכה לקבל את כל השפע, את כל הטוב שה' שאוהב אותנו כל כך רוצה, יכול וממש מחכה לתת לנו. תתפללו. בהצלחה רבה לכולנו!

הרב אבישי רוזנפלד

יום ד – י"ג תמוז

מתאמצים ומצליחים

אני רוצה לשתף אתכם במשהו שקרה לי לפני הרבה שנים, ואני זוכר אותו עד היום: תפילת שחרית אחרי תיקון ליל שבועות. אני גר אז בחברון, כל הלילה לומד תורה, ולאחר מכן עולה לקריית ארבע. השעה לפני תפילת 'ותיקין', אני מאוד מאוד עייף, ואני הולך ביחד עם חבר. אנחנו שואלים אחד את השני: יש לנו עכשו תפילה ארוכה, גם קריאת מגילת רות. איך עכשיו נתפלל? כל הלילה למדנו, אנחנו היינו מאוד מאוד עייפים, עלייה קשה מחברון לקריית ארבע, ואיך נצליח להתפלל כמו שצריך? אמרתי לחבר שאני חושש שאני לא אצליח כל כך להתרכז בתפילה. אותו חבר אמר לי משהו שאני זוכר אותו עד היום, ועד היום הוא עוזר לי להתכוון מתי שקשה לי. אני אשמח לשתף אותו. אמר לי אותו חבר: "דווקא תפילה שאחרי ליל שבועות, דווקא תפילה אחרי לילה לבן, שהיינו ערים כל הלילה, זו התפילה הכי טובה שיש לי כל השנה" אמרתי לו: "מה, אבל אתה לא עייף?" "דווקא כשאני עייף, דווקא כשקשה לי, אני שם לעצמי בראש, אני מזכיר לעצמי נקודה מאוד מאוד חשובה. אני יודע שעכשיו זה הכול או כלום, דווקא כשקשה לי ואני יודע שאני חייב לאסוף את עצמי, ואם אני לא אשתדל ממש, זה לא יילך, זה דווקא מה שמחזק אותי".

מאז ועד היום, כל פעם שקשה לי, אני לא נכנס ככה לתפילה, אני רגע עוצר, ואומר לעצמי: "ברגעים האלה זה הכול או כלום" וזה מה שעוזר לי עד היום. כשקשה, להיזכר: אם אני אתאמץ - אני אצליח.

הרב יהונתן חי

יום ה – י"ד תמוז

ותרגילי בתורתך סיפור על אור החיים הקדוש

"יהי רצון מלפניך ה' שתרגילנו בתורתך ונתדביקנו במצותיך". מה זה 'תרגילנו בתורתך'? אז בואו ניתן דוגמא. אנחנו רגילים ללכת לבית הספר בהסעה. או רגילים בארוחת הערב לשבת ליד אבא שלנו או ליד האחות שלנו. אם בבוקר אחד יבואו אבא ואמא ויגידו לנו: היום אתם לא הולכים עם ההסעה, אתם הולכים עם השכן, או שיבוא בערב אורח אחד וישב ליד אבא או ליד אחות שלנו, זה קצת יפריע לנו וקצת יהיה מוזר. אז אותו דבר אנחנו מבקשים מה' "תרגילנו בתורתך", שאנחנו נהיה רגילים בתורה, נהיה רגילים במצוות, להיות דבקים בה'. איך אנחנו נעשה את זה? למשל כשאנחנו יוצאים להפסקה קורים כל מיני מקרים: יכול להיות שנאבד איזשהו חפץ, או שהתפוצץ איזשהו כדור, ואז אנחנו צריכים לחשוב, מה עושים? אבל אם אנחנו רגילים בתורה, אנחנו נחשוב מה למדנו בשיעור הלכה, מה למדנו בתורה, ואם אנחנו לא זוכרים, נוכל לשאול את רב בית הספר ולדעת מה לעשות בכל אחד מן המקרים. או כשיש לנו זמן פנוי, תמיד נשתדל וננצל אותו ללימוד תורה. אני רוצה לספר לכם סיפור על רב גדול שחי במרוקו לפני כשלוש מאות שנה. קראו לו רבי חיים בן עטר. כולם היו מכנים אותו בשם 'אור החיים הקדוש'. למה? כי הוא כתב המון ספרים, אחד מהספרים שהוא כתב היה פירוש על התורה וקראו לפירוש הזה, לספר הזה 'אור החיים', ולכן כולם קראו לו בשם הזה. אור החיים הקדוש היה עובד בצורפות. הוא כל כך אהב את התורה שהוא אמר לחנות שהוא עובד בה שאם יש לו כסף, הוא הולך ללמוד תורה, ואם אין לו, אז הוא בא לעבוד. יום אחד, מלך מרוקו רצה לחתן את הבת שלו. הוא שלח לחנות שרבי חיים בן עטר עבד בה את המשרתים שלו, ואמר להם ללכת לקנות תכשיטים לבת שלו. הם הגיעו לחנות והיה שם את המוכר של החנות. הוא ראה אותם, הם ביקשו ממנו תכשיטים, והוא אמר להם אני לא יכול לתת לכם, היום רבי חיים בן עטר לא עובד, הוא לומד תורה. היה לו מספיק כסף ולכן הוא הלך ללמוד תורה. הלכו וסיפרו את זה למלך. המלך מאוד מאוד כעס: 'מה זאת אומרת, שלא יכינו תכשיטים לבת שלי? עוד מעט היא מתחתנת! תלכו ותביאו אותו אליי'. כולם ידעו שהמלך הולך לתת עונש לרבי חיים בן עטר, וכל היהודים היו עצובים ובכו. רבי חיים בן עטר הגיע לפני המלך והמלך אמר לו: 'העונש שלך זה להיכנס לבור של האריות'. לפני שהכניסו את רבי חיים בן עטר לבור, רבי חיים בן עטר אמר להם: 'אני רוצה בקשה אחת אחרונה. אני רוצה שתביאו לי טלית, תפילין וספר תורה'. המשרתים והמלך צחקו. מה? הוא עומד למות, מה הוא מבקש את הדברים האלו? אבל אם הוא מבקש, אנחנו נביא לו, והביאו לו את שלושת הדברים האלה. הורידו אותו לבור, סגרו את הבור והוא נשאר עם האריות בפנים. אחרי שלושה ימים השומר של הכלוב של האריות רצה לפתוח את הבור ולראות מה קורה. כשהוא פותח את הבור, הוא מסתכל והוא רואה את רבי חיים בן עטר, עטוף בטלית, עם תפילין וקורא בספר תורה, והאריות מסביבו, מקשיבים לדברי התורה שלו. המשרת, השומר של הכלוב של האריות היה בהלם. הלך וקרא מהר למלך: בוא תראה, בוא תראה מה קורה בבור. מסתכל המלך ואומר: 'וואו, אני לא מאמין, האיש הזה איש קדוש. יש ה'! ה' שומר עליו!' העלה מיד את רבי חיים בן עטר וביקש ממנו להיות היועץ שלו. באותו יום, ובמשך הרבה זמן היהודים כל כך שמחו, כי עכשיו רבי חיים בן עטר היה היועץ של המלך. הוא לא מת, הוא נשאר בחיים, והם המשיכו ללמוד ממנו תורה ולהיות דבקים במצוות. וזה מה שאנחנו רואים בברכה. "ותרגילנו בתורתך ונתדביקנו במצותיך" שאנחנו נהיה רגילים בתורה. כשאנחנו עושים את מצוות ה' הקדוש ברוך הוא גומל לנו חסדים טובים, נותן לנו דברים טובים, וככה הקדוש ברוך הוא שמר על רבי חיים בן עטר, בזכות לימוד התורה שלו והדבקות במצוות. בעזרת ה' שנזכה להיות רגילים בתורה ולהדבק במצוות של ה'.

יום ו - ט"ו תמוז

הרבנית נירית רזיאל

הרב יעקב יוסף הרמן זצ"ל והבוס הגדול

היום אני רוצה לספר לכם סיפור שהתרגשתי ממנו מאוד מאוד שנוגע לתפילה. את הסיפור כתבה רוחמה שיין, בספר שלה 'הכל לאדון הכל', שאני ממליצה לילדים בוגרים, בערך בכיתה ו', לקרוא. את הספר היא כותבת על אבא שלה, יעקב יוסף הרמן. יעקב יוסף הרמן הגיע לאמריקה בתקופה שבה אף אחד שם כמעט לא שמר על היהדות שלו. ממש, אנשים יהודים היו צריכים להיאבק כדי לשמור שבת, כדי לשמור כשרות, כדי ללמוד חינוך יהודי, ורובם לא כל-כך הצליחו. אבל יעקב יוסף, שהיה שוכר בפרוות, היה מאוד מיוחד. כל החיים שלו הוא דיבר אל הבוס, כל החיים שלו הוא שאל את הבוס מה הוא רוצה. כל החיים שלו הוא אמר לילדים שלו: "ילדים, תדעו לכם שהבוס, הוא יודע הכי טוב מה הכי טוב עבורנו". ומי זה הבוס הזה? המנהל שלו? האחראי? אולי זה איזה אדם ממש ממש חשוב? לא. ה'בוס' באנגלית זה ה'מנהל הגדול'. המנהל הגדול של יעקב יוסף היה הקדוש ברוך הוא.

וככה כל החיים הוא דיבר עם הילדים שלו, שהדבר הכי חשוב בחיים זה לעבוד את ה'. כשרוחמה כבר הייתה בוגרת, אבא שלה הגשים חלום ויעקב יוסף עלה לירושלים, לעיר הקודש, לגור בה. רוחמה הייתה עצובה מאוד, היא התגעגעה מאוד לאבא שלה, ואפילו שהיא בעצמה כבר הייתה אמה לילדים, כל הזמן היא הייתה חושבת "איך אני אדבר עם אבא שלי? מתי אני אפגוש אותו? מתי אני אראה אותו?". פעם אחת, היא אספה הרבה מאוד כסף, כי בתקופה שזה היה, השיחות מאמריקה לירושלים ומירושלים לאמריקה היו ממש יקרות... חמישים שקלים לדקה של שיחה, סכומים מאוד מאוד גדולים. רוחמה לא התייאשה, היא התקשרה לירושלים לדבר עם אבא שלה, ובשיא ההתלהבות היא לקחה את הטלפון ואמרה: "אבא! אבא! אתה שומע אותי?" ואבא שלה אומר לה: "רוחמה! רוחמה! מה שלומך? רוחמה, כמה עולה לך דקת שיחה?". "כמה עולה לי דקת שיחה? אבא? אבא, הכל בסדר?". אבא שלה, שכל חייו היה כזה עובד ה', כזה יהודי גדול, מה אכפת לו פתאום כמה עולה דקת שיחה מאמריקה לירושלים ומירושלים לאמריקה. האם חס ושלום הוא השתבש? אבא שלה אמר לה: "רוחמה, תספרי לי כמה עולה דקת שיחה", ורוחמה אומרת לו: "אבא, אני לא יודעת, זה נורא יקר, אולי זה עולה באמת חמישים שקלים לדקה", ואבא שלה אומר לה: "רוחמה, תדמיני, אם דקת שיחה אחת מאמריקה לירושלים עולה כל-כך הרבה, כמה שווה דקת שיחה אחת עם הבוס הגדול. ותראי, זה בחינם!"

תראו ילדים איזו הזדמנות יש לנו, שלוש פעמים ביום, וגם כל מה שאנחנו רוצים, מתי שאנחנו רוצים לדבר עם הבוס הגדול, בחינם. שיחה כל-כך משמעותית, כל-כך גדולה, כל-כך שהיא יכולה לשנות את כל העולמות, האם אנחנו מנצלים אותה?

